

VAN STOLKPARK KOERIER

Nieuwsblad van en voor alle bewoners van het Van Stolkpark en de Scheveningse Bosjes

14e jaargang

Uitgave van de Wijkvereniging "Van Stolkpark"

Nr 55 - maart 1992

Overnemen uit de inhoud van de Van Stolkparkkoerier alleen met toestemming van de redactie, en met bronvermelding.

Scheveningen - v. Stolkweg

Een kijkje op de Van Stolkweg in de jaren 30. Het huis aan de rechterkant is Villa Hespengrund, no. 29.

Meer hierover op pagina 5.

Noteert u vast in uw agenda:

Maandag 30 maart :
algemene ledenvergadering
in het VCL

Donderdag 30 april:
Oranjeborrel

Maandag 4 mei:
herdenking bij monument
Englandspiel
Nadere berichten hierover
volgen nog.

Wie weet waar?

Helaas, niet één bewoner van het Van Stolkpark heeft een kaartje aan de redactie gestuurd met de oplossing van het zoekplaatje op de voorpagina van de laatste Koerier.

De foto is genomen rond 1900 aan het eind van de Van Stolkweg. Links is de erker van Villa Corsica, Van Stolkweg 32, te zien. De merkwaardige satehpen boven

op het halfronde fries is in de loop van de Tweede Wereldoorlog verdwenen.

Aan de rechterkant van de foto is de omheining van de overtuin van Villa Catherina (Parkweg 27), nu tuin van het VCL zichtbaar.

Waar de Van Stolkweg uitloopt op de Duinweg staat het tuinhuis van Villa Intimis, dat stond op de hoek van Duinweg en de huidige Professor Gerbrandyweg.

Daders aan het woord

Inbrekers werken het liefst in de eigen woonplaats, maar buiten de eigen buurt. Eengezinshuizen en dan vooral hoekpanden en vrijstaande huizen zijn bij hen veruit het meest in trek. Voor twee derde blijkt verder de achterkant van huizen het favoriete werkterrein te zijn.

Woninginbrekers zijn wel gevoelig voor preventieve maatregelen, vooral als die inspelen op de factor "pakkans". Als meest effectieve maatregelen noemen zij: een alarmsysteem, een waakhond en zwaar hang- en sluitwerk. Ook de aanwezigheid van bewoners heeft een preventieve werking.

Maar inbrekers laten zich moeilijk stoppen. Als een poging mislukt, gaan ze bij hetzelfde pand op zoek naar een plaats waar ze wel binnen kunnen komen of ze proberen het bij een ander huis nog eens. Zes van de tien inbrekers zegt geen voorkeur te hebben voor een bepaald seizoen; de minderheid die wel een voorkeur heeft opereert het liefst 's winters.

Inbrekers zijn meestal jonge mannen met een lage opleiding, een weinig florissant arbeidsverleden, een gering inkomen, een verslavingsproblematiek en veel recidive.

Inbrekers gaan met een duidelijke bedoeling om in te breken de deur uit en gaan daarbij doelbewust, systematisch en vasthoudend te werk bij de voorbereiding en uitvoering van een inbraak.

Dit blijkt uit een onderzoek onder daders van woninginbraak, dat is uitgevoerd door het bureau Van Dijk, Van Soomeren en Partners in opdracht van het Landelijk Bureau Voorkoming Misdrijven.

De daders waren zeer bereidwillig aan het onderzoek mee te doen: negen van de tien stemden in een gesprek toe.

Het onderzoek heeft geleid tot een groot aantal aanbevelingen die ook voor bewoners van het Van Stolkpark van belang kunnen zijn, omdat onze wijk nu juist alle kenmerken vertoont, die een ver-

hoogde kans op inbraak geven: rijk aanzien, makkelijk te kraken huizen, makkelijk te bereiken en te ontvluchten stille buurt, die bekend is bij de daders (vooral verslaafde daders komen graag (terug) in een buurt die ze kennen). Ter voorkoming van inbraak wordt daarom in de eerste plaats aanbevolen buit uit het zicht te plaatsen, door zwaarder hang- en sluitwerk, vooral aan de achtergevel, de "kraakbaarheid" te bemoeilijken, de doorgang bij achterpaden, garages en dergelijke te belemmeren, zodat ze onaantrekkelijk worden als aan- en afvoerroute en ten slotte de sociale controle te verhogen. Wat dit laatste betreft vervult in het Van Stolkpark de Stichting Buurtpreventie dus duidelijk een belangrijke functie. Naar de politie toe doet het rapport nog twee belangrijke aanbevelingen, nl. aan burgers terug te melden wat met hun melding is gedaan en in het eigen werkgebied het signalement van verslaafde daders die betrappt zijn bekend te maken. Deze bekendmaking is van bijzondere betekenis, omdat ander onderzoek heeft aangetoond, dat slechts 10% van de verslaafden "goed" zijn voor 60 tot 70% van de gerapporteerde delicten.

Omdat inbrekers er de voorkeur aan geven in het donker te werken en meestal tijdens de schemering al rondkijken of de bewoners thuis zijn, is verder één van de belangrijkste aanbevelingen een huis altijd bewoond te laten lijken, ook bij afwezigheid. Dat betekent niet alleen geen uitpuilende brievenbussen, overdag gesloten gordijnen en andere voor de hand liggende maatregelen, maar vooral ook aandacht voor de verlichting. Binnen gaat het er dan in de eerste plaats om de TV te laten aangaan, naast de binnenverlichting. Het aangaan van één enkele lamp op een vast tijdstip is meestal onvoldoende. Buitenverlichting is vooral doeltreffend, als die pas aangaat bij het betreden van voor- of achtertuin: vier van de tien daders ziet dan van zijn plan af. Verder is gebleken, dat drie van de vier daders nog nooit heeft ingebroken, als zij wisten of vermoedden, dat

de bewoners thuis waren.

Bovendien slaan de meeste daders op de vlucht bij een onverwachte ontmoeting met bewoners. Lawaai maken is voor bewoners dus beter dan stil afwachten, wat er gebeurt, al ze vermoeden, dat er wordt ingebroken in hun huis. Ook een telefoon naast het bed om de politie te waarschuwen kan heel nuttig zijn. De meeste inbrekers blijven niet langer dan tien minuten en doorzoeken in die tijd het hele huis. Geld en cheques zijn hun favoriete buit; pas dan komen videorecorders, verder audio- en video-apparatuur, en sieraden.

Tot slot nog een opmerking over alarminstallaties. Het aanbrengen daarvan heeft alleen zin in combinatie met een algehele verhoging van het beveiligingsniveau van een pand (zoals het aanbrengen van zwaarder hang- en sluitwerk) en een organisatie, die op het alarm reageert (d.w.z. stil alarm naar de meldkamer van een beveiligingsonderneming). Bovendien verdient het aanbeveling, dat in overleg met de buren te doen, omdat drie van de vijf daders op zoek gaat naar een dichtbij gelegen ander pand, als ze ook na herhaalde pogingen ergens niet binnen kunnen komen.

Overigens, maak u niet ongerust na het lezen van dit stukje. Daar is beslist geen aanleiding voor. Alleen is het nog wel altijd zo, dat voorkomen beter is dan genezen.

Ton Landheer

Bron:

Bureau van Dijk, Van Soomeren en Partners Amsterdam, in opdracht van Landelijk Bureau Voorkoming Misdrijven. Woninginbraak. Motieven en werkwijzen vanuit daderperspectief. 1991.

Over bouwen, breken en behouden

*De detonerende 'grijze doos' aan de achtergevel van Duinweg 18.
(foto Anneke Landheer)*

Na een lange procedure heeft de Welstandscommissie toestemming gegeven voor de dakopbouw van het pand aan de Duinweg 18. De commissie week hiermee wel erg sterk af van het oorspronkelijke plan, dat ontworpen was met respect voor de omgeving.

Wat nu gebouwd is houdt daar helemaal geen rekening mee. Een vreselijke grijze doos is op het huis geplakt, zonder ook maar op enige wijze rekening te houden met de architectuur van het pand en de omgeving. Op geen enkele wijze wordt rekening gehouden met de voorschriften uit het bestemmingsplan ten aanzien van schuinaflopende daken. Het is onbegrijpelijk dat dit plan geaccepteerd kon worden.

Voor de omwonenden die iedere dag tegen dit gevaarte moeten aankijken is het een bron van ergernis. Voor het bestuur van de wijkvereniging is deze opbouw onaanvaardbaar en er zal een klacht worden inge-

diend bij B en W.

Op de Hogeweg 8 is de verbouwing nog steeds gaande.

Zorg verdient het behoud van groen, dat door uitgebreide graafwerkzaamheden in de verdrukking lijkt te komen.

Aandacht voor de tuin op Duin-

weg 25. De verharding zal worden teruggebracht en een aangepast plan van een tuinarchitect is in voorbereiding. Een verheugende ontwikkeling.

Begin januari is een aanvraag binnengekomen voor het bouwen van een Homomonument aan de voet van het Hubertusviaduct nabij de afrit naar Madurodam. Het kunstwerk vormt geen beletsel voor de uitvoering van de diverse plannen voor de Miniaturstad.

Een artikel 19-procedure zal moeten worden gevolgd om tot oprichting van het monument te kunnen overgaan, omdat het niet in de plannen voor de Scheveningse Bosjes past.

Overigens wordt door plaatsing van het monument geen bos aangetast.

Dat zou wel het geval zijn wanneer De Bataaf uitbreiding van het tennispark met twee banen realiseert.

De wethouder heeft een negatief

In 1932 was het Minangkabause huis één van de trekpleisters op de grote Indische tentoonstelling in het Westbroekpark.

Zestig jaar later - anno 1992 - gaan er stemmen op weer zo'n huis te bouwen, nu als rustpunt en stiltecentrum in de omgeving van het Indisch monument aan de Waterpartij. (foto Collectie Rob Lufjer)

Indische Tentoonstelling '56Gravenhage

Huis Padangache Bovenlanden (Sum.)

advies hierover ontvangen, maar het is nodig attent te blijven.

Twee tennisbanen is een grote kaalslag in dit stukje bos.

Mevrouw J.G. Wildervanck heeft het initiatief genomen voor de bouw van een Minangkabaus huis in de buurt van het Indisch Monument. Een locatie rond de Waterpartij is onaanvaardbaar, gezien de grote omvang van het voorgestelde huis dat een bestemming als theehuis en ontmoetingsplaats voor Indische mensen zou krijgen. Op dit moment wordt onderzocht of ergens anders dit plan nog uitvoerbaar is.

Hanneke Farkas-Teekens

Eind vorig jaar werd bij het gemeentebestuur een verzoek ingediend voor de bouw van een homomonument aan de Koninginnegracht in het talud van het Hubertusviaduct tegenover de ingang van Madurodam. Het ontwerp is van de Haagse kunstenaar Theo ten Have.

(foto Bas Kijzers)

Oplossing Madurodam dichterbij?

Op 21 januari jl. kwam de Werkgroep Scheveningse Bosjes van de Gezamenlijke Scheveningse Bewoners Organisaties weer bijeen om met vertegenwoordigers van de gemeente en van Madurodam verder te praten over het uitbreidingsplan van Madurodam.

Om precies te zijn: over de oplossing van een aantal knelpunten die voortvloeien uit de uitgangspunten van de gemeente voor een vernieuwd Madurodam.

Er is een gerede kans dat het benzinestation toch wordt verplaatst naar het terrein tegenover het Promenade Hotel, zodat aan de Aletta Jacobsweg waar het benzinestation eerst was gedacht, het groen behouden kan blijven.

De gemeente beziet nu hoe de bereikbaarheid van het benzinestation op de nieuwe locatie kan worden verbeterd en hoe een LPG-installatie kan worden aangelegd zonder dat er te veel groen verloren gaat. Hierbij merk ik nog op, dat enige jaren geleden door de vorige exploitant van het benzinestation bij het Promenade Hotel waren opgevat om een LPG-installatie te doen plaatsen. Deze plannen zijn, mede door bezwaren van de bewoners, afgewezen.

Verder zal de fietsverbinding langs de Teldersweg bij Madurodam behouden blijven en heeft de vertegenwoordiger van de gemeente opnieuw verklaard dat de gemeenteraad gelijktijdig zal

beslissen over de erfpachtsovereenkomst, het bestemmingsplan en het bouwplan voor Madurodam. Er zal dus geen verbod aan de besluitvorming plaatsvinden.

Tot zover goed nieuws uit het overleg met gemeente en Madurodam. Een moeilijk punt blijft vooralsnog de overwogen bebouwing aan of liever gezegd op de Haringkade. Uit stedenbouwkundig en landschappelijk oogpunt hebben wij erop aangedrongen de fraaie aanloop naar Westbroekpark en Belvédère niet aan te tasten door het toelaten van bebouwing tussen de bestaande gebouwen van Madurodam en het Kanaal. Het is zaak dat de architect een creatief bouw- en aanlegplan ontwerpt, waarin de bebouwing elders wordt geprojecteerd.

Een cruciaal punt van discussie betrof verder de beoogde afsluiting voor autoverkeer van de op- en afrit van/naar de Teldersweg. Madurodam wil graag dat de bezoekers die parkeren op het terrein bij De Bataaf een gemakkelijke er door autoverkeer ongehinderde loop hebben naar en van de miniatuurstad. Afsluiting van de op- en afrit heeft echter ontegenzeggelijk een aantal nadelen.

Onder meer wordt toename van het verkeer op de Kerkhoflaan verwacht. Verder zal er meer verkeer zijn over de Ver Huellweg aan de kant van de Waterpartij en wordt mede daardoor het opbreken van deze weg zoals voor-

gesteld in het Beheersplan Scheveningse Bosjes, feitelijk onuitvoerbaar gemaakt. Door de vertegenwoordigers van de Archipel en van andere zijde is dan ook de wens geuit, dat de op- en afrit bij de Teldersweg behouden blijven. Aanleg van sierbestrating met verkeersremmende drempels kan een situatie opleveren die van de parkerende bezoeker van Madurodam nog voldoende aantrekkelijk is.

Tenslotte is opnieuw gevraagd of het echt onvermijdelijk is nog 6.000 vierkante meter groen achter Madurodam te kappen. Is dit wel nodig? Kan het bestaande parkeerterrein niet geheel in het nieuwe plan worden betrokken?

Tot zover dit tussentijds bericht. Eind april vindt nader overleg plaats, vermoedelijk aan de hand van een viertal verschillende schetsen die door vier architecten in opdracht van Madurodam worden gemaakt.

Jan van Rijkevorsel

Van oude huizen en de mensen die er woonden

Zoeklicht op Van Stolkweg 25 tot en met 29a

Enkele maanden geleden heeft de Facultatieve Crematie een tweede pand in gebruik genomen als kantoor.

Villa Austria, Van Stolkweg 29a, werd te klein om de vele medewerkers van deze zich uitbreidende vereniging te huisvesten. De Facultatieve Crematie heeft de kans ook het buurpand in gebruik te krijgen niet laten liggen: en vorig jaar werd op feestelijke wijze het nieuwe pand in gebruik genomen.

Bloemoord

Thomas van Stolk, de stichter van het Van Stolkpark, verkocht op 20 augustus 1879 een stuk bouwgrond, groot 993 vierkante meter aan de eerste Parkweg (de latere Van Stolkweg) voor f 3972 aan Pieter Hendrik Carel Willaert. De grond maakte deel uit van het terrein 'Bloemoord', dat Thomas van Stolk in 1872 kocht van de Scheveningse kastelein Johannes Marcus van der Lubbe en dat toen voor aardappelteelt werd gebruikt. Willaert, wiens naam met grote regelmaat vermeld wordt als 'stichter' van villa's en huizen in stukken uit de eerste twintig jaar van het Van Stolkpark, kreeg op 3 mei 1880 vergunning "om volgens overgeleverde tekening een villa te bouwen in het Scheveningsche park en op eigen terrein een werkloos te plaatsen tot 31 juli a.s., mits met onbrandbaar materiaal gedekt".

Een jaar voordat het terrein 'Bloemoord' bebouwd werd, werd aan de overkant Villa Preciosa gebouwd. Preciosa maakte in 1939 plaats voor drie huizen onder één kap, naar ontwerp van Co Brandes. Naast Preciosa, op de hoek van Van Stolkweg en

Van Stolkparkkoerier 55

Een groene Van Stolkweg in 1930. Aan de linkerkant nog een stukje van Villa Preciosa. Rechts achter de markante brievenbus het hek van Villa Hespengrund. Op de achtergrond de erker van Villa Vall' Di Rena, Van Stolkweg 31, waar Jhr.Mr.Dr. E.A. van Beresteyn woonde.

(foto Collectie M. Spaans).

'Kanaalweggetje', werd voor Cornelius Blom, die tot kort daarvoor pastoor in het Noordhollandse Bergen geweest was, de villa Pax Intransitibus gebouwd.

Deze villa's werden aanvankelijk respectievelijk Van Stolkweg 18 en 16, en later 20 en 18 genummerd.

Ook op het terrein 'Bloemoord' gold de voorwaarde die in de eerste periode veel gesteld werd: het perceel mag niet worden bestemd, gebruikt of ingericht tot hofjes, winkels, herbergen, tapperijen, slijterijen, koffie-, bier- of danshuizen, restaurants, huizen van ontucht, inrichtingen voor verpleging van zieken, zenuwlijders of krankzinnigen, fabrieken of inrichtingen.

Villa Sanssouci

Op 4 oktober 1880 koopt de zich bescheiden 'grondeigenaar' noemende Jhr.Mr. Jean François Schuurbeque Boeye de inmiddels gereedgekomen Villa Sanssouci van Willaert.

Van Thomas van Stolk koopt hij behalve het pad dat Sanssouci

scheidde van buurman Olanda ruim 3200 vierkante meter onbebouwde grond, gelegen tussen de eerste en tweede Parkweg, voor f 12.948.

De in 1812 in Zierikzee geboren Schuurbeque Boeye had toen al een mooie carrière achter de rug. Na afronding van zijn rechtenstudie in Leiden met een promotie in 1839 vestigde hij zich in Zierikzee als advocaat, waarbij hij later ook tot kantonrechter-plaatsvervanger werd benoemd.

Ook was hij enige tijd lid van Provinciale Staten en van Gedeputeerde Staten van Zeeland, van de Staten Generaal, van de gemeenteraad van 's-Gravenhage en van Provinciale Staten van Zuid-Holland. Uit zijn huwelijk met Jkvr. Cecilia van Vrijberghe werden vier kinderen geboren. De oudste twee zoons trouwden met zusjes Baud, nichtjes van de schrijver Louis Couperus. Sinds 1855 woonden Schuurbeque Boeye in Den Haag aan de Mauritskade.

Sanssouci werd een plek waar Schuurbeque Boeye waarschijnlijk slechts in de zomer vertoefde.

Ontwerp van F.A. Koch voor de voorgevel van Villa Hespengrund
(Coll. Bouwtekeningen Bouw- en Woningtoezicht)

Wel werden in de loop van de tijd op het terrein nog een koetshuis en een schuur gebouwd.

In 1891 bood Schuurbeque Boeye zijn landgoed te koop aan. Van de ruim 4000 vierkante meter koopt zijn in Villa Olanda wonende buurman Edmund van Hoboken voor f 11.050 ruim 1000 vierkante meter aan de Van Stolkweg en ruim 1000 vierkante meter aan de Parkweg. Sanssouci en de resterende 2000 vierkante meter worden voor f 16.500 eigendom van de makelaar Johannes Marinus Ruijs. Bij de koop van het huis nam Ruijs voor in totaal f 200 over: een badkuip met daaraan verbonden gaskachel, voor 5 ramen buitenjalouzieën, een marquise, 2 zonneschermen, voor 4 ramen zonneschermen, een kippenhok en alle planten en heesters.

Villa Violetta

Johannes Marinus Ruijs was in 1861 in Rotterdam geboren, en als commissionair in effecten werkzaam. Mogelijk kreeg hij van Edmund van Hoboken, een oom van zijn echtgenote, Constance Hanegraaff, de tip dat er een aantrekkelijk huis in het Rotterdamse buurtje te koop was. Niet dat hij zich direct permanent aan de Van Stolkweg vestigde - dat gebeurde pas in 1893. Als een grote luxe in die jaren beschikte Ruijs over een telefoonaansluiting! In 1895 werd de jongste zoon van het echtpaar Ruijs in

Villa Violetta, zoals de villa toen genoemd werd, geboren.

De familie Ruijs woonde slechts tien jaar in Violetta. Zij verkochten op 15 februari 1902 het huis voor f 35.000 aan Cornelis Arendsz Verbeek, koopman te Scheveningen. Of Verbeek ooit van plan geweest is op Violetta te gaan wonen, is niet duidelijk. Hij was het jaar daarvoor uit Delft gekomen en op Scheveningen gaan wonen. Daar had hij zich met vrouw en dochter, en naderhand ook een met schoondochter, gevestigd op Kanaalweg 14. Mocht hij al verhuisplannen gehad hebben, dan werden die pas in 1915 uitgevoerd. Hij betrok toen een huis in de Van Hoornbeekstraat. Wat deed Verbeek dan wel met

Villa Violetta en de grond eromheen? Hij splitste het perceel in twee even grote stukken en verkocht beide op 18 april 1902: Violetta met tuin voor f 28.500 aan Johan George Drost en het andere stuk als bouwgrond voor f 19.000 aan Johanna Christina Wilhelmina Maria Mooijman.

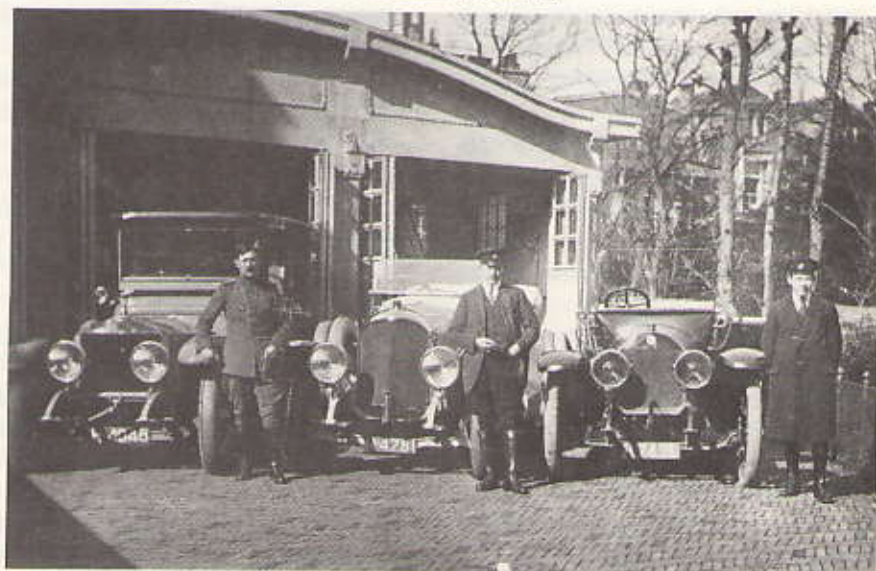
Villa Marcella

Op 28 juni 1902 vestigde zich Johan George Drost, van wie vermeld wordt dat hij makelaar in koffie in Rotterdam en/of agent van buitenlandse huizen was, met zijn vrouw en twee kinderen in Villa Violetta, dat dan herdoopt wordt in Villa Marcella. In 1912 verhuisde de familie Drost naar de Laan Copes van Cattenburch. Villa Marcella werd op 9 december 1913 voor f 40.000 eigendom van Jhr. Johannes Albertus George Sandberg, die daar al sinds 17 februari 1912 woonde.

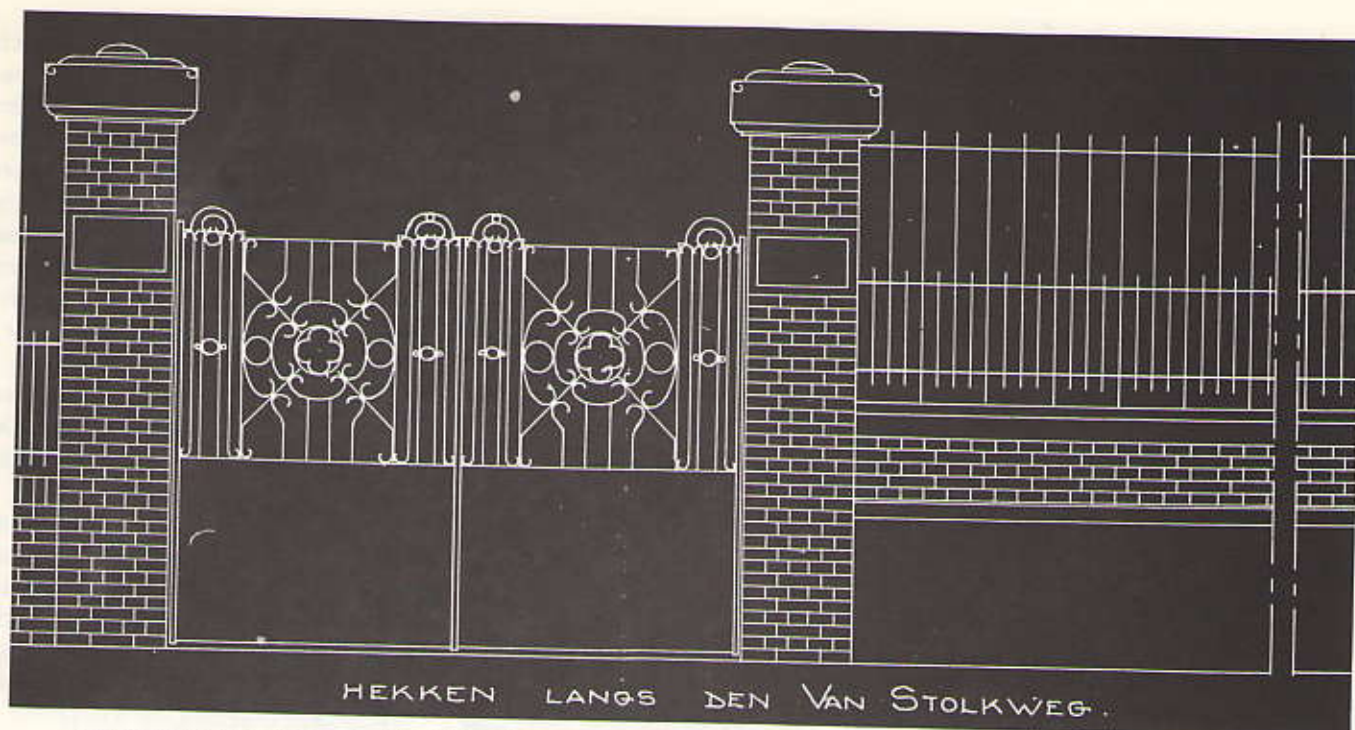
Villa Hespengrund

Jhr. Johannes Albertus George Sandberg was in 1890 in Den Haag geboren, en bankier van beroep. Hij huwde in oktober van dat jaar met Agnes Mathilde Ida Frein von Neveu zu Windschlag. De laatste dagen van Villa Marcella waren nabij: Sandberg had plannen voor de bouw van een geheel nieuw huis op de plaats van de dertig jaar oude villa. Hij gaf architect Frederik Arnold Koch opdracht een representatief huis te ontwerpen. Koch, geboren in

De garage van Hespengrund, waar trots de chauffeurs naast hun automobielen poseren (foto Collectie Rob Luijter).

Van Stolkparkkoerier 55

Ontwerp uit 1930 voor het hek bij Villa Hespengrund. (Coll. Bouwtekeningen Bouw- en Woningtoezicht)

Middelburg in 1864, woonde sinds 1889 bij zijn ouders in de toen net voltooide Villa Hofrust (Van Stolkweg 15). Van 1905 tot 1926 bewoonde Koch het huis Kanaalweg 25, waar hij tevens kantoor hield. Hij maakte ook het ontwerp voor de huizen aan de even kant van de Kanaalweg en aan de oneven kant van de de daarachter gelegen Rusthoekstraat. Zij werden gebouwd in het park van de voormalige buitenplaats Rusthoek op de hoek van Scheveningseweg en Kanaalweg. In 1914 werd aangevangen met de bouw van Villa Hespengrund. Op 14 september van dat jaar konden de Sandbergs het huis betrekken. Daar werden de beide dochters geboren.

Het interieur van Villa Hespengrund is het vermelden waard. Op de benedenverdieping zijn een aantal kamers gegroepeerd rond een open ruimte, die wij tegenwoordig een atrium zouden noemen. Een prachtig gesneden trap leidt naar een overloop op de eerste verdieping, waarlangs de vroegere biljartkamer en slaapkamers gesitueerd zijn. Alleen een tweede (binnen)trap voor het personeel leidde behalve naar de eerste ook naar de tweede etage.

De keuken van Hespengrund lag vrijwel tegen de erfscheiding met Van Stolkweg 29a, en beschikte over een eigen ingang.

Van Stolkparkkoerier 55

Villa Hespengrund werd van de Van Stolkweg afgescheiden door een fraai hekwerk.

Enkele dagen voor de koop van Villa Marcella was Sandberg voor f 27.000 eigenaar geworden van de uit 1878 daterende Villa Pax Intransitibus. Na afbraak van het huis werden op deze plaats naar ontwerp van Koch twee garages gebouwd.

In 1929 kocht Sandberg van de N.V. Handelmaatschappij 's-Gravenhage, toen eigenares van Villa Olanda, voor bijna f 54.000 een terrein groot 1873 vierkante meter, dat deel uitmaakte van de tuin van Olanda. Hierop werd een tennisbaan aangelegd.

In 1936 gingen de wegen van de Sandbergs uiteen. De heer Sandberg vestigde zich in Wassenaar. Mevrouw Sandberg bleef met haar twee dochters in Hespengrund wonen tot zij op last van de bezetters in 1943 gedwongen werden het Van Stolkpark te verlaten.

Raad voor het Rechtsherstel

Na afloop van de oorlog werd Van Stolkweg 29 door de Nederlandse regering gevorderd. Tot 1968 werd het pand gebruikt als kantoor van de Raad voor het Rechtsherstel. Daarvan was Professor Gerbrandy, die om de hoek op Kanaalweg 113c (nu Prof. Gerbrandyweg 5) woonde, lange tijd voorzitter. De Raad werd in 1944 in Londen,

waar Gerbrandy toen Minister-President was, opgericht om na de bevrijding de gevolgen te herstellen van de rechtsschendingen in burgerrechtelijke aangelegenheden begaan door de bezetter en degenen die misbruik hadden gemaakt van de bezetting.

Op 30 juni 1960 verkocht Sandberg voor f 115.000 Villa Hespengrund en de daartegenover gelegen garages aan makelaar J.P.J. Doorschodt. Villa Hespengrund bleef in gebruik als rijkskantoor.

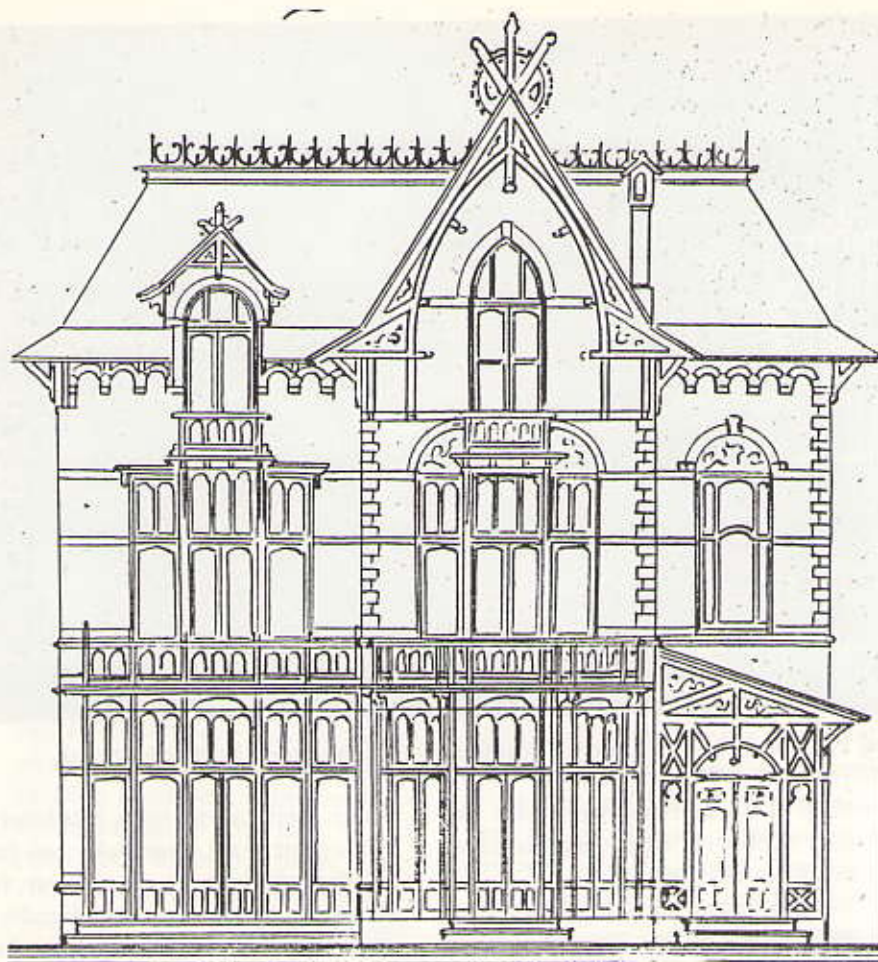
Van Stolkweg 25-27

Zes jaar eerder, in 1954, werd de tennisbaan voor f 50.000 als 'bouwgrond' aangekocht door de Coöperatieve Flat- en Exploitatievereniging "Van Stolkpark". Nog in hetzelfde jaar werd daar begonnen met de bouw van het flatgebouw Van Stolkweg 25-27.

Buruma, Maris en Lely

Nadat de Raad voor het Rechtsherstel in 1968 Van Stolkweg 29 had verlaten werd het pand verkocht aan de N.V. Nationale Grondtrustee. Van Stolkweg 29 werd kantoor voor de maatschap van advocaten Buruma, Maris en Lely.

In de ruim twintig jaar dat 'De advocaten', zoals de maatschap steevast in de wijk aangeduid werd, aan de Van Stolkweg resideerden groeide de maatschap

Schets-tekening uit 1902 van het ontwerp voor Villa Maria, door A.A. Mussert (Coll. Bouwtekeningen Bouw- en Woningtoezicht)

letterlijk het pand uit. In 1984 werd om het ruimteprobleem op te lossen het kantoor, waar lange tijd de Militair-Juridische Dienst gevestigd was, Van Stolkweg 16, aangekocht van het Rijk.

In 1989 nam de maatschap de beslissing het Van Stolkpark te verlaten. Maar zij trok niet ver weg: aan de Scheveningseweg vestigde zij zich in een pas voltooid kantoorgebouw. Kort daarop gingen zij een fusie aan, eerst met een belastingadviseur, en kort daarna met een notariskantoor.

De verkoop van de panden Van Stolkweg 16 en 18 lukte betrekkelijk snel. De koper was dan ook als vanouds de buurman, nu de MAB, gevestigd in Villa Olanda, Van Stolkweg 23. De MAB restaureerde tot groot genoegen van de wijkbewoners het eerder met sloop bedreigde pand Van Stolkweg 16 tot een sieraad van de wijk.

Van Stolkweg 29 werd in 1990 verkocht aan de beleggingsmaatschappij Aadic.

Van Stolkweg 29a - Villa Maria

Zoals boven al vermeld, werd een deel van de tuin van Villa Violetta, groot 996 vierkante meter, op 18 april 1902 voor f 19.000 overgedragen aan mejuffrouw Johanna Christina Wilhelmina Maria Mooijman.

Maria Mooijman werd op 30 november 1853 geboren als dochter van Cornelis Josephus Machiel Mooijman, splitter van de Staatsloterij, en Anna Wilhelmina Hase, op het adres Spuistraat 17. Eind 1859 al overleed Anna Wilhelmina Hase. Het huishouden werd verzorgd door een huishoudster, Gijsberta Knaapen, die in 1898 op 75-jarige leeftijd overleed, samen met een dienstbode, Adriana Juliana Wolf, geboren in 1828.

Aanvankelijk bleef Mooijman in de Spuistraat wonen, maar na enige tijd verhuisde hij naar Toussaintkade 35a, waar hij overleed in januari 1899.

Al voor de aankoop van het bouw-

terrein had Maria Mooijman zich verstaan met architect A.A. Mussert en hem een ontwerp voor een villa laten maken. Mussert tekende een chaletachtig gebouw met een gedetailleerd gesneden, puntige houten dakomlijsting en veel Jugendstilelementen, uitgevoerd in rode baksteen en met contrasterende witte banden daartussen, z.g. speklagen.

Op 2 juni 1902 legde Adriana Juliana Wolf de eerste steen. De steen die daarvan nu nog getuigt, is in de achtergevel gemetseld.

Het duurde enige tijd voordat het huis gereed was, maar op 21 mei 1906 was het zover, dat Maria Mooijman zich kon vestigen in Villa Maria, en met haar Adriana Juliana Wolf die echter al twee jaar later overleed.

Tot 1921 woonde Maria Mooijman in het Van Stolkpark. Dan vestigt zij zich in Beek bij Nijmegen.

Villa Maria had zij voor f 80.000 kunnen verkopen aan Reijer Lievaart, een bouwkundige, en Hendrik Johannes van den Heuvel.

De verkoop bleek later het begin van een periode van leegstand te zijn. Daarin kwam pas verandering, toen in 1925 de 46-jarige Tjitske Sijdzes Loonstra Villa Maria huurde. Zij was al sinds 1914 in Den Haag werkzaam als verpleegster, o.a. in het Gemeentelijk Ziekenhuis aan de Zuidwal. Samen met haar 41-jarige zuster Jelske begon zij in Villa Maria een pension voor bejaarde dames.

Ook hun moeder, Matje Tjerks Loonstra-Rintjema, woonde op Van Stolkweg 29a. In de drie jaar dat zij op Van Stolkweg 29a pension hielden verzorgden zij vijf dames, van wie de oudste 84 jaar oud was en de jongste 71.

Begin september 1928 verplaatsten Tjitske en Jelske Loonstra hun pension naar Van Stolklaan 1, dat zij huurden van de erfgenamen van mevrouw Christina Cohen-Gosschalk, en zes jaar later naar Van Stolkweg 12a.

Villa Austria

Op 3 september 1928 werd Villa Maria voor f 51.500 gekocht door Emil Bäck. Hij was in 1888 in Wenen geboren, en van beroep koopman. Hij was in maart 1923

uit Semarang in Nederlands Indië naar Nederland gekomen om zich hier definitief te vestigen. Zijn vrouw, Anna Doeve, was al een jaar eerder, met de oudste drie kinderen, op Scheveningen komen wonen, en wel in Villa Nelly, Van Stolkweg 30, bij juffrouw Pieterse. Eind maart kon het gezin het huis Rusthoekstraat 9 betrekken, waar begin april dochter Maud werd geboren. Vijf jaar later verhuisden zij naar Van Stolkweg 29a. Sindsdien draagt het huis de naam Villa Austria. Ongetwijfeld is de huidige naamgeving te danken aan de Oostenrijkse achtergrond van Emil Bäck. In 1929 werd naast het huis een garage gebouwd. In tegenstelling tot andere bewoners van het Van Stolkpark die in de Tweede Wereldoorlog hun huis moesten verlaten keerden de Bäck's na de oorlog weer terug in Villa Austria. Zij woonden er nog in tot 15 september 1950.

(K)NVTO

Bäck had op 7 juli 1950 Villa Austria verkocht aan de Nederlandse Vereniging van Transport Ondernemingen, kortweg NVTO.

Villa Austria werd kantoor, net als vele andere panden in de wijk. Na dertig jaar werd Villa Austria wat krap voor de inmiddels Koninklijk geworden NVTO. Zij vonden ruimer onderdak in een nieuw pand aan het Rooseveltplantsoen.

Facultatieve Crematie

De Koninklijke Vereniging voor Facultatieve Crematie kocht het pand op 2 september 1980 om er haar kantoor te vestigen. Sommige wijkbewoners vreesden toen, ten onrechte, dat Villa Austria een rouwcentrum zou worden. De Facultatieve Crematie knapte het pand grondig op, al werd het decoratieve schilderwerk boven de ramen met een - naar wij hopen niet definitieve - mantel der liefde bedekt. Geld om het art-déco-schilderwerk te restaureren was er niet. De glas-in-lood ramen van het pand zijn eenvoudig, maar erg fraai.

Inmiddels is Villa Austria op de gemeentelijke monumentenlijst geplaatst.

Groei is niet te stuiten. Na ampel beraad is het de Facultatieve Cre-

matie ook op haar beurt gelukt het pand van de burens te betrekken: Villa Hespengrund. Dit pand was dringend toe aan restauratie. Nu dat inmiddels achter de rug is is Van Stolkweg 29 van buiten - en van binnen - het aanzien weer meer dan waard.

Hekwerk

Het fraaie hekwerk, dat ooit de tuin van Villa Hespengrund aan de straatzijde afsloot is reeds lang verdwenen, in tegenstelling tot dat van Villa Austria. Het staat er nog steeds, al verkeert het, ook tot verdriet van de huidige eigenaresse, in zeer slechte staat. Met de Facultatieve Crematie - mogen wij hopen dat zij in de (nabije?) toekomst fondsen zal kunnen vinden voor een nieuw passend hekwerk voor beide panden.

Anneke Landheer-Roelants

Bronnen:

Kadaster. Eigendomstitels 1879-1989; Archief Bouw- en Woningtoezicht; Bevolkingsregister 's-Gravenhage; Nederland's Adelsboek; Nederland's Patriciaat.

Overlast van het VCL

Op zaterdag 8 februari kwamen enkele buurtbewoners naar het VCL om met de rector, de heer Gerretsen, van gedachten te wisselen over de overlast die leerlingen in de wijk veroorzaken. In het prettige gesprek bleek dat deze overlast ook voor de schoolleiding een zorg is en dat de school er alle moeite voor doet om deze overlast zo klein mogelijk te laten zijn. Aan de andere kant werd erop gewezen dat het voor de docenten heel moeilijk is om meer dan 800 leerlingen in de gaten te houden en een andere houding bij te brengen.

Een inventarisatie van problemen leverde het volgende beeld op. De meeste ergernis wordt veroorzaakt door het rondzwervend vuil; plastic boterhamzakjes (al of niet met inhoud), verpakkingen van gekochte snoeperij en kartonetjes en blikjes voor dranken. Deze spullen worden overal weg-

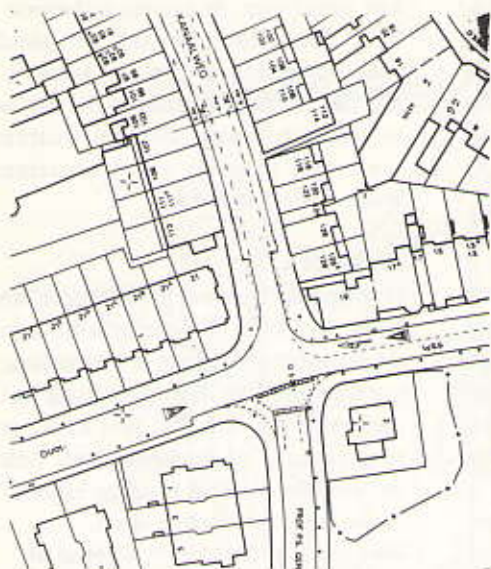
gegooid, ook in de tuinen. Maar niet al het vuil komt zo op straat terecht. Het blijkt dat de scholieren de prullebakken wel degelijk gebruiken, maar dat er niet voldoende zijn. In overleg met de gemeente wordt naar een oplossing gezocht. Meer bakken langs de looproute van de leerlingen, vooral in het laantje van de Kanaalweg naar de Van Stolkweg. Bovendien zitten de bakken veel te vol en worden ze te weinig geleegd. Kraaien en andere vogels zoeken of er nog wat van hun gading bijzit en veroorzaken op die manier extra zwerfvuil. In het overleg met de ouders in de oudercommissie zal extra aandacht besteed worden aan het probleem van het zwerfvuil. Bij de leerlingen is een verandering van mentaliteit nodig. Misschien is het uitloven van prijzen voor opruimploegen een middel om de bewustwording op dit gebied te

bevorderen!

Een volgend punt van ergernis voor de direct omwonenden is de overlast van lawaai. Na feesten en op warme zomeravonden is het schoolplein een plaats van samenkomst van jongeren. Of dit VCL-jeugd is blijft vooralsnog de vraag. Onderzocht wordt of het sluiten van het hek in het weekend een mogelijke oplossing is. Ten aanzien van alle vormen van overlast geldt: bellen! De rector wordt graag op de hoogte gehouden van problemen en voor komende ongeregeligheden. Alleen dan zijn maatregelen te treffen. Tenslotte een bemoedigend bericht. Iedere vrijdagmiddag wordt onder leiding van een docent door een groep leerlingen de directe omgeving geveegd. Sommigen onder ons hebben het gunstige resultaat al ondervonden, want zelfs rommel uit de tuinen werd opgeruimd....

Hanneke Farkas-Teekens

Verkeersonveiligheid in het Van Stolkpark

Voorstel voor een profielswijziging Kanaalweg/Professor Gerbrandyweg (tekening Dienst Stadsbeheer)

Het is al weer drie jaar geleden dat een aantal actieve wijkbewoners het verkeersonderzoek verrichtten dat resulteerde in een fraai plan voor onze wijk. Enkele maatregelen zijn genomen, andere stuitten echter op bezwaren van de gemeente.

Inmiddels heeft de Gemeente nieuwe snelheidsonderzoeken verricht. Om de wegen te vergelijken gebruikt men het zogenaamde 85 percentiel: de snelheid die slechts door 15 % van de auto's wordt overschreden.

Klasseert men de gemeten wegen hiermee, dan is het resultaat: Haringkade (66-72 km per uur); Professor Gerbrandyweg-bos (63-69); Hogeweg (55-62); Kanaalweg (39-45 overdag, 52-57 's nachts); Gerbrandyweg-huizen (43-48); Van Stolkweg (45-48 overdag en 51-53 's avonds). Op de Haringkade reden op 21 en 22 augustus 1991 6 automobilisten harder dan 106 km per uur, en 142 meer dan 78 kpu. Op de Professor Gerbrandyweg reden in de winter, 17 december vorig jaar toch nog 184 auto's meer dan 66 km per uur.

Bij de Gemeente schrok men toch ook wel van deze snelheden, en is men bereid snelheidsbeperkende maatregelen te treffen. Een beslissing over drempels hangt af van de volgende factoren: ligt het 85 "percentiel" boven de 40 kpu,

ligt de weg in een verblijfsgebied, zijn er fietsers, hoe is de oversteekbaarheid...

Voor de Haringkade wil men echter eerst weten wat het effect is van het afsluiten van het beginstuk, dat onderdeel is van de laatste plannen van Madurodam.

Snelheidsbeperkende maatregelen

In het plan van de wijkvereniging uit 1989 werd een inritconstructie of trottoirdrempel voorgesteld op de Gerbrandyweg, bij de ingang vanaf de Kanaalweg. Omdat er klinkerbestrating ligt zal dat niet zo duur uitvallen. In het "bosdeel" van de Gerbrandyweg wordt binnenkort een fietsstrook geverfd voor fietsers die naar boven rijden.

Het "bosdeel" van de Gerbrandyweg en de Hogeweg komen op grond van de gemeten snelheden het eerst in aanmerking voor drempels. De procedure voor drempels hier neemt echter meer tijd in beslag. De Gerbrandyweg is een "schoolroute", die door veel fietsers gebruikt wordt. De Hogeweg/Duinweg is ook deels een schoolroute, verder ligt er Sandhaghe, en haar sociowoning, beiden voor verstandelijk gehandicapte kinderen, het verzorgingstehuis Duinrust en een landelijke fietsroute.

Misschien kunnen in afwachting van drempels andere maatregelen worden genomen om snelheidsovertredingen tegen te gaan: volgens een onderzoek van de Voetgangersvereniging was een combinatie van "voorlichting" (borden) en politietoezicht het meest effectief.

Kanaalweg

Waarschijnlijk wordt deze weg in tember van dit jaar al opgebroken voor vervanging van het riool. Dus als men een drempels of een andere inrichting wil, is het nu of nooit. Er komen al vele jaren klachten over de onveiligheid van de Kanaalweg voor fietsers en overstekende kinderen en bejaar-

den. In feite wordt er niet harder gereden dan op de andere wegen, maar de weg is wel veel drukker, met meer dan 3800 auto's op een doordeweekse dag. Helaas kon men geen oplossing bedenken voor het veiligheidsprobleem. Drempels mogen er niet komen vanwege bus 14 die over de weg rijdt. Er is nu voorgesteld enkele parkeerhavens aan te leggen, zodat auto's minder hard gaan rijden en tegelijk het probleem van het illegale parkeren wordt opgelost. Het is de vraag, of daarvoor wel voldoende ruimte is en of het bijdraagt aan verhoging van de veiligheid voor fietsers en overstekende voetgangers. De politie gaat mogelijk optreden tegen op de stoep geparkeerde auto's, na ampele waarschuwing voor het strengere beleid. Op verzoek van de HTM en een bewoner zijn antiparkeerpaaltjes aangebracht op het deel voor de kruising met de Duinweg.

Een mogelijkheid die overblijft is een route te maken voor fietsers om deze weg zo veel mogelijk te vermijden, door een directere verbinding te maken naar de Van Stolkweg. Komend vanaf de Scheveningseweg zou men het voetgangerspaadje door het bos naar de "Van Stolklaan" kunnen veranderen in een fietspad, evenals de "Van Stolklaan" zelf (zie kaartje). De "Van Stolklaan" (tussen de Algerijnse Ambassade en het Centraal Planbureau) wordt natuurlijk ook gebruikt door voetgangers. Een fietspad naast een voetgangerspad is de beste oplossing.

Ledenvergadering

Al met al voldoende stof om de mening van de bewoners over nieuwe plannen te polsen als een van de agendapunten op de komende ledenvergadering!

Caroline de Jong-Boon

Burenhulp - Jaarverslag 1991

In het afgelopen jaar nam het aantal beroepen op de Burenhulp toe. Het grootste deel van de aanvragen kwam binnen via het wijkhoofd.

Met het bejaardentehuis "Huize Duinrust" onderhouden wij nauwe contacten. De bewoners van "Huize Duinrust" maken geregeld uitstapjes naar o.a. het Zuiderpark, Kijkduin, de Boulevard, het Westbroekpark en de Japanse tuin.

Wijkbeveiliging

Sedert 1989 functioneert in het Van Stolkpark een door particulieren opgezette en uitgevoerde wijkbeveiliging. Het initiatief daarvoor werd weliswaar door de Wijkvereniging "Van Stolkpark" genomen, maar voor een degelijke behartiging van deze nieuwe activiteit was het nodig een afzonderlijke rechtspersoon op te richten.

Gekozen werd voor een stichting, waarvan het bestuur gevormd werd deels uit bestuursleden van de wijkvereniging, deels uit vertegenwoordigers van instellingen en bedrijven die van de diensten van de wijkbeveiliging gebruik zouden gaan maken.

Het doel van de stichting is het bevorderen van de veiligheid in het Van Stolkpark, zulks als aanvulling op de taak van de politie, die met beperkte middelen dikwijls voorrang moet geven aan de bestrijding van zwaardere vormen van criminaliteit.

Het spreekt vanzelf, dat bij de opzet van de wijkbeveiliging intensief overleg met de politie is gevoerd en dat bij de uitvoering ervan aan een goede verstandhouding tussen de wijkbeveiliging en de politie voortdurend aandacht wordt besteed.

Met een jong Haags bedrijf, "Residentie Bewaking", werd een contract gesloten, dat jaarlijks wordt vernieuwd. De beveiliging wordt uitgevoerd door het van zonsop-

Geregeld wordt een moeder naar Mechrope gebracht om haar in de gelegenheid te stellen haar zwaar invalide dochter te bezoeken.

De verleende hulp betrof hoofdzakelijk het afleggen van bezoeken, patiënten naar het zieken-

huis brengen, met ouderen op stap, van het dagverblijf "Huize Duinrust" ouderen halen en naar huis brengen.

Het aantal medewerkers bedraagt 9.

Er werden 206 bezoeken afgelegd, 4 maal een patiënt naar het ziekenhuis gebracht, wandelen met een oudere dame 5 maal,

naar Duinrust gebracht en gehaald 41 maal.

Wij danken onze medewerkers hartelijk voor hun inzet en prettige samenwerking.

E.M. Braat-van Pelt

dergang tot zonsopgang op ongeregelde tijden te voet en/of per auto houden van surveillance rondes, waarvan de duur en de frequentie door het bestuur worden bepaald.

De volledig bevoegde beveiligingsbeambten van "Residentie Bewaking" hebben geen opsporingsbevoegdheid. Bij geconstateerde ongeregeldeheden waarschuwen zij de politie, waarvoor zij met radio zijn uitgerust. Wel hebben zij - net als iedere Nederlander - het recht om een wetsovertreder op heterdaad staande te houden en aan de politie over te dragen.

Omtrent de resultaten van het functioneren van de wijkbeveiliging kunnen om begrijpelijke redenen weinig mededelingen worden gedaan.

Vastgesteld kan worden, dat het aantal inbraken in het Van Stolkpark door de patrouillegang is afgenomen en dat het aantal afgebroken inbraakpogingen groter is geworden. Hoewel dat moeilijk meetbaar is, blijkt het gevoel van veiligheid bij de bewoners van het Van Stolkpark te zijn toegenomen. Men zou dat het belangrijkste positieve gevolg van de wijkbeveiliging kunnen noemen.

Uiteraard zijn aan de wijkbeveiliging kosten verbonden, die door degenen die zich voor deelname hebben aangemeld, worden gedragen. Een bewoner van een gewoon particulier huis betaalt voor deelname f 15,- per maand. Voor flats, voor bedrijven en kantoren

bestaan afzonderlijke tarieven, evenals voor extra diensten zoals bijv. sluitronden e.d.

Het aantal deelnemers aan de wijkbeveiliging groeit langzaam, maar uitbreiding van dat aantal wordt zeer op prijs gesteld. Niet in de eerste plaats om met de daaruit te verkrijgen meerdere inkomsten de frequentie van de surveillances te kunnen verhogen, maar vooral omdat met een vrijwel algemene deelname aan het project wijkbeveiliging uitdrukking wordt gegeven aan gevoelens van solidariteit en van gemeenschappelijke verantwoordelijkheid voor een veilige woonomgeving.

Bewoners van het Van Stolkpark die zich nog niet voor deelname aan de Wijkbeveiliging hebben aangemeld, worden hierbij opgewekt daartoe te besluiten.

Aanmelding kan geschieden bij mevrouw Landheer, die voor de registratie van deelnemers en de administratie van de wijkbeveiliging zorgdraagt.

Bestuursleden van de wijkbeveiliging zijn gaarne bereid om, wanneer bijv. flatbewoners aanmelding overwegen, maar aanvullende informatie behoeven, die eventueel ten huize van potentiële deelnemers te verstrekken.

R. de Jong,
voorzitter Stichting
Buurtpreventie

Wat staat er in deze Koerier?

Agenda	1
Babysitters	12
Bouwen, breken en behouden	3
Burenhulp - jaarverslag 1991	11
Daders aan het woord	2
Oplossing Madurodam dichterbij?	4
Overlast van het VCL	9
Van oude huizen en mensen die er woonden: zoeklicht op Van Stolkweg 35 tot en met 29a	5
Verkeersonveiligheid	10
Wie weet waar?	1
Wijkbeveiliging	11
Wijkvereniging "Van Stolkpark"	12

Aan deze Koerier werkten mee:

Hanneke Farkas-Teekens
Caroline de Jong-Boon, Ton Landheer
Anneke Landheer-Roelants, Jan van Rijckevorsel

Draagt u al een Van Stolkparkdas?

Ze zijn er in blauw, groen en
wijnrood: dassen, shawls,
chokers en butterflies van het
Van Stolkpark. Afgehaald bij het
contactadres kosten ze: dassen
f 22,50 en shawls en chokers en
butterflies f 25,=.

Er zijn nu - op verzoek van vele
Van Stolkparkers - pochettes.
Deze kosten f 12,50 per stuk.

Bent u al vriend of vriendin van het Van Stolkpark?

Het bestuur van de Wijkvereni-
ging "Van Stolkpark" doet al het-
geen in haar vermogen ligt voor
een goed woon- en leefklimaat,
ook in uw belang.

U kunt de wijkvereniging steunen
door vriend te worden.

U kunt vriend of vriendin worden
door een bedrag van tenminste
f 20,= per jaar over te maken
naar postrekening 288 71 32 ten
name van de Stichting Vrienden
van het Van Stolkpark.

Als u buiten het Van Stolkpark
woont, op de hoogte wilt blijven
van het wel en wee in het Van
Stolkpark, kunt u als donateur
de Van Stolkparkkoerier over de
post toegezonden krijgen na
overschrijving van f 20,= naar
postrekening 288 71 32.

Binnenkort zullen de Vrienden
van het Van Stolkpark een ac-
ceptgirokaart toegestuurd krijgen
waarmee zij hun bijdrage over
1992 kunnen voldoen.

Babysitters

Minimum tarieven zijn:

f 4,= per uur van 19.00-24.00 uur, f 5,= per uur vóór
19.00 uur (dus overdag) en ná 24.00 uur.

Als een babysitter blijft slapen, dan wordt het tarief
berekend tot het moment van thuiskomst van de ouders.
Het is noodzakelijk gebleken beide partijen erop te
wijzen, dat er duidelijke afspraken moeten zijn over de tijd
van thuiskomst en over het al dan niet ontvangen van
bezoek tijdens het babysitten. Het is voor iedereen
prettiger dit van te voren goed te regelen.

Andrea Balhuizen	telefoon	351 48 13
Anna Commandeur	telefoon	354 24 83
Natalie Engering	telefoon	350 20 70
Eduard Fasseur	telefoon	355 93 12
Charlotte Gerding	telefoon	355 22 96
Reinier Krijt	telefoon	355 42 28
Karim Lujendijk	telefoon	354 18 86
Kors-Jan Schuurmans	telefoon	355 15 44
Siep Wijsenbeek	telefoon	350 55 80

Wijkvereniging "Van Stolkpark"

**Contact- en
correspondentie-adres:**
Prof. P.S. Gerbrandyweg 3
telefoon 354 12 96

Bestuur:

Voorzitter:
Mr. T. Landheer
Prof. P.S. Gerbrandyweg 3
telefoon 354 12 96

Ondervoorzitter:

R. de Jong
Van Stolkweg 27f
telefoon 352 31 17

Secretaris:

Mw. Drs. J.C. de Jong-Boon
Belvédèreweg 13
telefoon 351 42 19

Penningmeester:

J.A. Kusters
Belvédèreweg 17
telefoon 352 33 94

Leden:

Mw. Drs. H. Farkas-Teekens
Prof. P.S. Gerbrandyweg 123
telefoon 350 36 46
R.P. Lujter
Kanaalweg 27
telefoon 354 13 13
Jhr. Mr. J.J.M.M. van Rijckevorsel
Duinweg 10
telefoon 352 50 54
Mw. Th.H.E. Wilmsink-Weijhenke
Duinweg 4
telefoon 354 90 36

Stichting Buurtpreventie Van Stolkpark:

Voorzitter:

R. de Jong
Van Stolkweg 27f
telefoon 352 31 17

Secretaris/penningmeester:

Drs. L.P.M. Zijerveld
Van Stolkweg 20a
telefoon 355 47 88

Residentie Bewaking:
telefoon 381 85 78

Van Stolkparkkoerier:

Eindredacteur:
Anneke Landheer-Roelants

Verspreiding:

Rob Lujter
Kanaalweg 27
telefoon 354 13 13

Burenhulp:

Wijkhoofd:

Mw. E.M. Braat-van Pelt
telefoon 354 52 04

Plv. wijkhoofd:

Mw. D.G.F. Jöbsis-Stomp
telefoon 352 40 65

Stadsdeelkantoor Scheveningen:

Duinstraat 10
telefoon 353 56 00

Stadsdeelcoördinator:

Mw. I. van der Meer
telefoon 353 56 00

Stadsdeelchef Stadsbeheer:

Mw. A. Coemaet-Kalmijn
telefoon 353 56 52

Wijkcontactambtenaar:

Mw. R.H.K. Schlösser-Randhani
telefoon 353 53 64

Wijkagent:

C. Lookman
Politiebureau Nieuwe Parklaan
telefoon 310 30 56/310 30 52

Rayonagent:

F. de Ruyter
Politiebureau Nieuwe Parklaan
telefoon 310 30 38/310 30 52

